

РЕШЕНИЕ

№ 13983

гр. София, 23.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 14.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2010** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на С. В. С., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Х. Б., срещу Заповед № 25-4332-646/03.2.2025г., издадена от И. Й. полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС –за срок от 6 месеца, отнето е свидетелството за регистрация на МПС, както и табели с регистрационни номера С2836Т.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В тази връзка на първо място се сочи, че в заповедта непрецизно е пропуснато да се посочи, че собственикът на МПС го предоставя на друго лице, за което е налице някое от изброените в чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП обстоятелства. Заповедта не съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, като не е ясно какво нарушение е извършено и при какви обстоятелства. Не е конкретизирано кое от посочените действия, осъществяващи състава на чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП е извършено, като това не може да се установи и от мотивите на издадения АУАН. Административният орган не е издал заповедта незабавно. Твърди се, че административно нарушение, което да е извършено от жалбоподателя не е установено и заповедта не е издадена въз основа на такова. В заключение е отправено искане за отмяна на заповедта, като издадена при съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен чрез представена писмена молба от адв. Б. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски, съгласно

представен списък.

Ответникът полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Представят се писмени бележки и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение чрез юрисконсулт К., но неподписани от последната.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 31.01.2025г. на Н. С. В. е съставен АУАН GA № 3344805/31.01.2025г., затова че на същата дата, в 21.20 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява мотопед Я. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. В. С.. При извършената полицейска проверка е установено, че водачът управлява МПС без да притежава валидно СУМПС.

За извършеното нарушение е съставен АУАН серия GA № 3344805/31.01.2025г. Иззети са като доказателство СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег. табели с [рег.номер на МПС] .

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 25-4332-646/03.2.2025г., с която на собственика на автомобила С. В. С. на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрация на ППС, с табели с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети, представената от ответника административна преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателство Заповед № 2513-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени държавни служители от СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5 б“а“ и т. 6 от ЗДвП/, сред които са и полицейски органи при отдел „Пътна полиция към СДВР. Следователно обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен, в рамките на предоставените му правомощия.

Заповедта съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите основания за издаването – обстоятелствата, съставляващи нормативно установените материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" от ЗДвП, поради което неоснователни са наведените в жалбата оплаквания в обратна насока.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на АУАН, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Административният акт е постановен след изясняване на фактическата обстановка, следователно са спазени всички изисквания по чл. 35 от АПК, при което не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата,

необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта. Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат и начинът на тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон. В случая този ред е уреден в чл. 171 и чл. 172 от ЗДвП, като административнопроизводствените правила при издаване на процесната заповед са спазени. Действително процесната заповед е издадена няколко дни след издаването на АУАН, но по аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 4, в случаите на прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, табелите с регистрационния номер на автомобила и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство, се изземват именно със съставянето на акта за установяване на административното нарушение и това е началният момент, от който тече 6 месечният срок, независимо от липсата на изричното му отбелязване. Посоченото не съставлява съществено процесуално нарушение, доколкото не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, нито би могло да доведе до други крайни материално правни изводи на административния орган. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на оспорената заповед. Със съставянето на АУАН серия GA № 3344805/31.01.2025г. на лицето, управлявало МПС и при прилагането на чл. 172, ал. 4 от ЗДвП, е извършено и изземване на част II на СРМПС №[ЕИК], както и два броя регистрационни табели на л. а с рег. [рег.номер на МПС], което обстоятелство изрично е удостоверено в посочения АУАН /л. 9 по делото/.

В случая от доказателствата по делото се установява, а и не се оспорва самото обстоятелството, че Н. С. В. е управлявал мотопеда, собственост на жалбоподателя, без да притежава валидно СУМПС. Тези факти правилно са подведени под нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, съгласно която административният орган налага принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което не притежава съответното СУМПС. Административният орган е действал при условията на обвързана компетентност, доколкото разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП не дава право на органа да преценява дали да приложи мярката. Правомощието на органа да приложи тази мярка е едновременно и задължение, и не е обвързано от други изисквания на закона. Релевантните факти по делото са управлението на МПС от Н. В. при положение, че същият не притежава СУМПС, които факти в случая са налице.

В отговор на възражението в жалбата, че принудителна мярка в приложената хипотеза на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП може да бъде приложена само по отношение на собственик който управлява собственото си МПС, съдът отбелязва, че мярката е приложима не само в тази хипотеза, но и когато водачът е трето лице, видно от нормата *in fine* - както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година, в който случай адресат на ПАМ е не водачът, а собственикът, което е в съответствие с естеството на мярката – сваляне на регистрационни табели, което няма как да засегне правната сфера на водач, различен от собственик. След като автомобилът и неговите регистрационни документи са се намирали в притежание на водача съответно ползвателя на автомобила, значи собственикът е допуснал управлението на притежавания от него автомобил на такъв водач.

По изложените доводи съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата се явява неоснователна и ще следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се следват разноски, но предвид представянето на

неподписани писмени бележки, с които такива се претендират, то последното се приема за липса на волеизявление в тази насока и съответно разноси не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. С., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед № 25-4332-646/03.2.2025г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС – за срок от 6 месеца, отнето е свидетелството за регистрация на МПС, както и табели с регистрационни номера С2836Т.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: